

סיפורים נפלאים לילדים

פרשת בלק

"אל זקני מדין" (כב, ד)

ומה ראה מואב לטל עצה ממדין? כיון שראו את ישראל נוצחים שלא במנהג העולם אמרו מנהיגם של אלו במדין נתגדל נשאל מהם מה מדתו אמרו לו אין כחו אלא בפיו. (רש"י)

עד כמה גדול כוח הדבור ועל אחת כמה וכמה כוחה של תפלה - זאת לא נתן לתאר ולשער.

להלן ספור מפלא, המעבד מתוך 'מאורם של ישראל', ובו נתן ללמד על כך: יום חמישי בערב. צלצול הטלפון, שנשמע בבית משפחת מ. בבני-ברק, קטע את ההמלה האפינית לשעה וליום זה.

אחד מילדי המשפחה הרים את השפופרת, הקשיב לרגע ומיד העבירה לאביו.

טלפון מאנגליה - אמר בבהילות - זה נשמע דחוף! הוסיף.

הרב מ. נגש אל הטלפון. מעבר לקו נשמע קולו של משה, ידידו מימי הישיבה: אני מדבר אליך מבית הרפואה בלונדון, אמר משה בקול עצור, נולד לי בן לפני כמחצית השעה...

מזל טוב!, מהר הרב מ. לאחל, אך מיד השתתק. הוא הבין שמשהו עם הילד אינו כשורה. משה לא היה נשמע מאשר כמצפה מאב טרי.

תודה על האחולים - לא שכח משה את כללי הנימוס האנגליים, אך מיד הוסיף: הרופאים מדאגים מאוד ממצב התינוק שכן במשך מספר דקות בשעת הלדה הוא סבל מחסר חמצן, ולדבריהם מוחו נפגע באופן חסר תקנה, וכמעט שאין סבויים, שיגדל ויתפתח בילד רגיל ובריא.

קול בכיו החרישי של משה נשמע בברור מעבר לקו, אך בפיו של הרב מ. לא היו מלים כדי לנחמו בשעתו הקשה. אני מבקש ממך, הרב מ. - שבר הלה את השתיקה - הרי הנך תלמידו המבהק של הגאון הגדול ר' מיכל יהודה לפקוביץ, גש נא בבקשה אל מעונו ובקש, שיעתיר בתפלה על עוללי הרך!

הרב מ. הביט בשעונו. השעה היתה מאחרת מדי כדי לנקש על דלת ביתו של ראש הישיבה הישיש.

הוא נפרד מידידו במלות עידוד ובאחולים לבביים לישועה קרובה, והבטיח כי עם שחר יגש למעון רבו, ויבקשו, שיברך את התינוק החולה.

בבקר שלמחרת השכים הרב מ. כדי להתפלל במחצתו של ראש הישיבה, ומיד לאחר התפלה נגש לרבי.

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רוזנבוים זצוק"ל

כ"ו בניסן תשע"ז

הוא פרט את ספור התינוק ובקש ברכה בעבורו.

ראש הישיבה שבאותה שעה עמד לצאת מהבית, הקשיב לספורו ואמר: ברגע זה אני בדרך לשמש כסנדק בברית מילה. פעמים רבות אני חש, שהתפלות שאני מתפלל בזמן שאני משמש כסנדק מתקבלות לרצון יותר מתפלות אחרות. אתפלל הפעם בעבור התינוק...

הרב הררר לשניות מספר, ואז הביט בעיניו של הרב מ. התלויות בו בתקוה, הגביה מעט את קולו ואמר בבטחון: הסירו דאגה מלבכם! התינוק יהיה בריא ושלם בגופו ובנפשו, בעזרת השם. הרב מ. הודה נרגשות לרב הגדול, נפרד במלות תודה, ומיד שב לביתו להתקשר למשה ידידו ולספר לו על ברכתו והבטחתו הנדירה של ראש הישיבה.

באותם רגעים, ששוחחו הרב מ. וידידו, הסתים הברית, שבו שמש ראש הישיבה כסנדק. התינוק עדין היה מונח על ברקיו, ורבי מיכל יהודה עצם את עיניו והתפלל ברגש קדש על התינוק הבלתי מכר שנמצא באנגליה, שיבריא לחלוטין, ולא יותר בו שום רשם של מחלה, ושיגדל בתורה וביראת שמים.

בינתיים, בין כתליו של בית הרפואה בלונדון התכוננו ההורים המדאגים לשבת קדש.

מספר יהודים בעלי חסד דאגו להכין בעבורם ארוחה לשבת, רופאים בחלוקים צחקים התרוצצו סביב מטתו של העולל הרה, כשפניהם אינן מבשרות טובות.

משה הביט בעריסתו עמוסת הצנורות של העולל הרה, והדאגה מלאה את כל ישותו, וכך מצא עצמו, דקות ספורות לפני שעת הדלקת הנרות בארץ, מתקשר שוב, הפעם לידיד אחר, ומבקשו להכנס למעונו של הגאון ר' חיים קניבסקי זצ"ל ולבקש

ממנו, שיתפלל גם הוא בעבור התינוק.

החבר רץ מיד לבית מרן הגאון ר' חיים קניבסקי.

משאך שמע ר' חיים את הספור העגום הגיב מיד: גש לר' מיכל יהודה, מורי ורבי, הברכות שלו חשובות בשמים!

אותו חבר שלא ידע כי ר' מיכל יהודה כבר ברח את התינוק, מהר למעונו של הצדיק, אלא שבטרום הספיק לומר את פרטי הספור הגיב ר' מיכל יהודה: כבר התפללתי עליו בברית, שבה השתתפתי ביום ששי.

ה' יעזר והתינוק יהיה בריא ושלם!

שבוע חלף מאז. בערב השבת הבאה נלקח התינוק לבדיקה במכשור מיוחד ומתקדם, אשר באמצעותו בקשו הרופאים למפות את מוחו הרה ולגלות, כמה אחוזים ממנו נפגעו ומה נתן עוד אולי לתקן.

מחוץ לחדר הבדיקות המתינו ההורים במתח, תוך שהם ממלמלים בדבקות פרקי תהלים. הדאגה כרסמה בלבם, אך הבטחון בתפלתו של ראש הישיבה נסך בהם כוח.

עשרים דקות ארכות ומתישות חלפו בטרם נפתחה הדלת הכבדה ובעדה יצא הרופא, כשפניו המומות ומשתוממות, והוא בקשי מסגל לדבר. זה לא אותו תינוק. אני בטוח! - אמר - הבאתם לי תינוק אחר, בריא לגמרי..., הוסיף ואמר בהתרגשות, תוצאות הבדיקות היו תקינות לחלוטין, אין הסבר אחר לכה, מלבד המלה 'נס'!

דמעות של הודיה זלגו מעיני ההורים על הנס שארע להם. לא היה להם שמץ של ספק איזו זכות עמדה להם... היתה זו תפלתו של ראש הישיבה, שבקעה רקיעים בעבורם וקרעה את רע גזר דינם.

(פניני עין חמד)

א גוט שבת